Jesen 2022

PREŠERNE NOVICE

glasilo OŠ Franceta Prešerna Maribor

IZ VSEBINE …

UVODNIK

ŠOLSKI SKLAD

NAŠE ŠOLSKE TORBE

START UP VIKEND V RAZVANJU

JAZ SEM JEŽ, TI PA NE

SVETOVNI DAN MIRU

OBISK UMETNOSTNE GALERIJE

OKROGLA MIZA MARIBORSKE PRAVLJIČNE POTI

PRAVLJIČNI VEČER

OKROGLA MIZA VARNO NA POTI V ŠOLO

UNESCO PROJEKT DEDIŠČINA V ROKAH MLADIH – MLADI POSVOJIJO SPOMENIK

ILUSTRATORSKA RAZSTAVA ČASOPISNA KULTURA – ALENKA SPACAL

GIRLS DO CODE: HACKATHON V LJUBLJANI

NAJVEČJE TEKMOVANJE V SESTAVLJANJU RUBIKOVIH KOCK V SLOVENIJI DOSLEJ

EVROPSKI TEDEN MOBILNOSTI

SPREJEM V SKUPNOST UČENCEV OŠ FRANCETA PREŠERNA

TUTORJI

INTERVJU IZPOD PERESA MOJE BABICE

UVODNIK

Dragi bralec, draga bralka Prešernih novic!

Novo šolsko leto je ponovno oživilo našo šolo in s tem prineslo veliko dejavnosti, ki so navdihnile učence in učitelje, da so napisali prispevke za šolsko glasilo. V naše uredništvo je prispelo veliko različnih prispevkov, zato smo imeli kar precej dela z nastajanjem glasila. Vse prispevke, tako likovne kot literarne smo temeljito pregledali, literarne jezikovno uredili ter jih umestili v glasilo. Zato ti ponosno predstavljamo jesensko izdajo glasila v šolskem letu 2022/23 in te vabimo k branju.

V glasilu lahko tokrat bereš o dogodkih, ki so se odvijali na šoli, tako naši kot podružnični, prebereš o dnevih dejavnosti, najdeš kakšno zanimivo zgodbo in še kaj. Večini prispevkov so dodane tudi fotografije, zato sem prepričana, da bo vsak našel kaj zase.

Prav tako mentorica vabim vse, ki bi želeli aktivno sodelovati pri nastajanju šolskega glasila Prešerne novice. Želim namreč na novo sestaviti in povečati skupino učencev, ki ste motivirani, imate ideje, dovolj znanja, ki ga boste še nadgradili, in vas takšno delo veseli. Ta interesna dejavnost ti omogoča kreativnost, učenje in ti prinaša nove izkušnje. Spoznal/-a boš, kako izgleda delo urednika, lektorja, novinarja, fotografa, več pa povem na sestanku.

Za konec pa še zahvala vsem, ki ste sodelovali pri nastajanju glasila in prijetno branje Prešernih novic.

Jasmina Blažič, urednica

Nevena Perović, 1. b

Spoštovani starši, skrbniki in donatorji!

V življenju se vsi trudimo, da bi dosegli zastavljene cilje, da bi širili svoje znanje, si pridobili čim več novih veščin ter, da bi ob tem bili še bolj zvedavi in ustvarjalni.

Zato imamo v šoli sklad, iz katerega v celoti ali delno financiramo vse, kar pripomore k boljšemu in pestremu pouku v šoli in šolskem okolišu.

Iz šolskega sklada bo, tako kot leta poprej, del sredstev namenjen učencem iz socialno šibkega okolja, da bomo tudi njim omogočili enak standard pouka, del sredstev bo namenjen nadarjenim učencem in njihovim delavnicam, spet en del pa raznim krožkom, delavnicam, tekmovanjem in ekskurzijam, ki jih organizira šola in jih je med šolskim letom kar precej.

Želeli bi vas obvestiti, da je novost v tem šolskem letu, da lahko svoj del dohodnine namenite našemu šolskemu skladu. To je brezplačno in vas prav nič ne stane, saj gre ta del, v nasprotnem primeru, v državni proračun.

Za vašo pomoč in vaš del dohodnine bomo zelo hvaležni.

Zahtevo lahko oddate elektronsko na naslovu https://edavki.durs.si ali pa izpolnite priloženi obrazec in ga oddate razredniku. V šoli bomo zbrali vse vloge in jih posredovali na FURS.

Tako kot do sedaj lahko svoj prispevek nakažete tudi preko QR kode na TRR račun šole, če pa imate podjetje, pa tudi preko donatorske pogodbe. **Vsako nakazilo bo več kot dobrodošlo!**

Starši, skrbniki in donatorji, hvala za vašo podporo in prispevek, da bomo tudi v prihodnje lahko našim šolarjem ponudili čim bolj zanimiv pouk, z veliko dodatnimi vsebinami in diaktičnimi pripomočki.

Hvala za vaš prispevek!

predsednica šolskega sklada Maja Lorenčič

Povezava na obrazec: https://osfpmaribor.si/files/2022/11/2022-11-Obrazec-za-namenitev-dohodnine-OSFPMB.docx

Ella Vilić, 1. b

NAŠE ŠOLSKE TORBE

Prvi september 2022 je bil za nas res poseben dan – postali smo prvošolčki. Seveda pa je bilo potrebno pred vstopom v šolo izbrati tudi šolsko torbo. Uf, koliko lepih smo našli v trgovinah! Vsak je izbral takšno, ki jo bo rad nosil v šolo in domov. V 1. b razredu smo ugotovili, da imamo torbe modrih, zelenih, roza, sivih, vijoličnih ... barv. Na njih so medvedki, lego figure, tigri, punčke in še bi lahko naštevali.

Vemo, da bi jih radi videli tudi vi. Prav zato smo jih narisali z voščenkami. Nam je uspelo? Mi smo zadovoljni in ponosni na naše risbe, ki krasijo steno v učilnici.

Učenci 1. b z učiteljicama Jožico in Saško

JESENSKA TRGATEV

Mlinarjevi so se z avtom odpeljali na vikend, šli so v vinograd. Kris je nesel orodje. Očka je nesel hrano. Jaka je polil vrč z vodo. Mama je rezala kruh. Jaka je delil krožnike. Mama je na mizo pripravila tudi šunko in sir. Kris in mama sta obirala grozdje. Grozdje sta dala v zaboje. Očka je na hrbtu nosil brento. Grozdje je nalagal v prikolico. Jaka je iz grozdja pobiral liste. Očka je vrtel ročko na mlinu, da so dobili mleto grozdje. Jakob je mleto grozdje v škafu nosil očku. Mleto grozdje je šlo v prešo. Iz tega so naredili sok. Kris je poskusil sok. Ko je bilo delo opravljeno, je

očka iz avta prinesel harmoniko. Mama je prinesla potico. Mama in očka sta zapela. Bili so zelo zadovoljni, ker so opravili veliko delo.

Vid Kolarič, 3. e

Ana Strmečki, 7. d

PLASTELINČICA IN ČASOPIS

V sredo, 28. septembra, so učenci 2. c razreda obiskali šolsko knjižnico in sodelovali v delavnici z avtorico, gospo Alenko Spacal. Avtorica nam je predstavila svojo novo knjigo, ki jo je ilustrirala in napisala kar sama. Slikanica se imenuje Plastelinčica in časopis. Govori o družini iz plastelina, Plastelinčica pa je glavna junakinja.

Knjiga je izjemno zanimiva. Povedala nam je, da je pred ilustriranjem knjige ustvarila iz plastelina Plastelinčico in njeno prijateljico.

V knjižnici je pripravila razstavo slik iz knjige. Ko je avtorica končala z branjem knjige, nas je povabila k mizam, na katerih nas je čakal plastelin. Otroci so lahko izdelali svojo Plastelinčico, kakor so želeli. Najprej so začeli s črno podlago za telo, ki so ga oblikovali. Zelo so uživali. Ko so končali, so lahko svoje izdelke odnesli domov.

Tudi midve s Katarino sva ustvarjali.

Eva Alič Pušnik, 7. d

Katarina Novaković, 7. d

Eva Alič Pušnik, 7. d

MOJ POGLED NA SLOVENSKI JEZIK

V slovenščini se da razložiti in napisati veliko stvari. Dandanes je tega vedno manj, na primer v nekaterih napravah in v večini iger slovenščine več ni. V prihodnje bomo slovenščino uporabljali verjetno še samo za komunikacijo v državi in med ljudmi.

Tara Grandovec, 9. d

ODHOD NIKA IZ 6. A

Kmalu po začetku novega šolskega leta smo se morali posloviti od sošolca Nika. Pred zadnjo skupno razredno uro smo se z učiteljico dogovorili, da Niku napišemo nekaj za spomin. Nik ne bo več naš sošolec, saj so se z družino preselili.

Učiteljica je Niku naša sporočila podarila v obliki lepe knjige. Vse, kar je bilo zapisano v njej, je prebral. Okrasili smo mu tudi tablo, na kateri so bile zapisane besede, ki nas spominjajo nanj. Bil je zelo vesel. Skupaj smo se še slikali in mu zaželeli vse lepo v novi šoli.

Val Kramar, 6. a

Tamara Kukovec, 1. b

START UP VIKEND V RAZVANJU

V sredo in četrtek, 12. in 13. oktobra, je na podružnični šoli v Razvanju potekal Start up vikend v okviru projekta Z ustvarjalnostjo in inovativnostjo do podjetnosti. Vikend, ki seveda poteka med delovnim tednom, je rezerviran za 30 nadarjenih in radovednih učencev od 6. do 9. razreda, ki morajo v časovnem terminu 22 ur opraviti nekaj nalog za doseganje cilja.

V sredo se je tako na dvorišču podružnične šole zbralo kar 39 učencev, ki so s seboj prinesli spalne vreče in ostalo potrebno opremo, saj smo v šoli tudi prespali.

Za strokovni del je poskrbela zunanja sodelavka gospa Barbara, ki je učence spremenila v prave podjetnike, ki znajo načrtovati svoje poslovne poti. Kaj bomo naredili, koliko potrebujemo, koliko lahko zapravimo in kakšen bo zaslužek, so bila vprašanja tega popoldneva. Gospa Barbara Leka je poskrbela, da so bile najboljše ideje in najhitrejše skupine sproti nagrajene. Bonbonov tako ni manjkalo.

Po večerji je sledila delavnica pod vodstvom gospe Branke Ribič Hederih in Mirjane Colnarič, na kateri so se pobliže spoznali učenci, ki sicer obiskujejo našo šolo, pa niso sošolci in ne sodelujejo med seboj. Sledil je nočni pohod po Razvanju, med katerim je učiteljica Alenka Fajfar predstavila kratko zgodovino cerkve, ki je starejša kot Maribor, ustavili pa smo se tudi na travniku Puša in prisluhnili tišini zunaj mesta. Ugotovili smo, da ne pogrešamo mestnega hrupa.

Po vrnitvi na šolsko igrišče so se učenci razporedili v tri skupine. Vsaki skupini je bilo na voljo kurišče, drva različnih debelin, papir in 3 vžigalice. In naloga? Zakurite ogenj, nato v žerjavico položite hrenovke in jabolka, po želji tudi kruh, vse predhodno ovito v folijo. Čeprav se je večer nagibal že v noč, so zmanjkale prav vse dobrote iz žerjavice, pa tudi tiste iz nahrbtnikov.

Že blizu polnoči smo pogasili ostanke ognja in se namestili po razredih. V prvem nadstropju so v obeh učilnicah spala dekleta, v pritličju fantje. V skupini, na blazini iz telovadnice in zaviti v spalne vreče so učenci še precej časa klepetali, potem pa je počasi našo staro šolsko zgradbo zajela tišina.

Po krajši noči je v četrtek zjutraj bilo težko vstati. Po zajtrku smo se odpravili v gasilski dom, kjer je učence prevzela gospa Barbara. Na vrsti je bila nadgraditev včerajšnje ideje in predstavitev ali »pičiranje«. Iz tega je nastalo pravo malo tekmovanje in najboljša skupina je seveda bila nagrajena. Po končani aktivnosti so se učenci v spremstvu učiteljev podružnične šole vrnili v šolo, kjer jih je že čakalo kosilo, nato pa so odšli domov.

Da bo projekt končan in naš končni cilj zares dosežen, bo potrebno poslati poročilo, material in slikovno gradivo na ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo. Upamo na nepovratna sredstva, s katerimi bomo postavili učilnico na prostem na šolskem zemljišču podružnične šole v Razvanju.

Z gotovostjo lahko trdim, da je bil Start up vikend uspešen, za to pa se najprej zahvaljujem učencem, ki ste se odzvali, nato osebju v kuhinji, ki je poskrbela za obroke, g. hišniku, ki je pripeljal blazine iz telovadnice, vsem učiteljem, ki so sodelovali in zato bili v šoli do večera in tudi čez noč ter gospodu ravnatelju, ki je spremljal del dogajanja v gasilskem domu, kar učencem veliko pomeni.

Vesna Trampuš, učiteljica PŠ Razvanje in vodja projekta

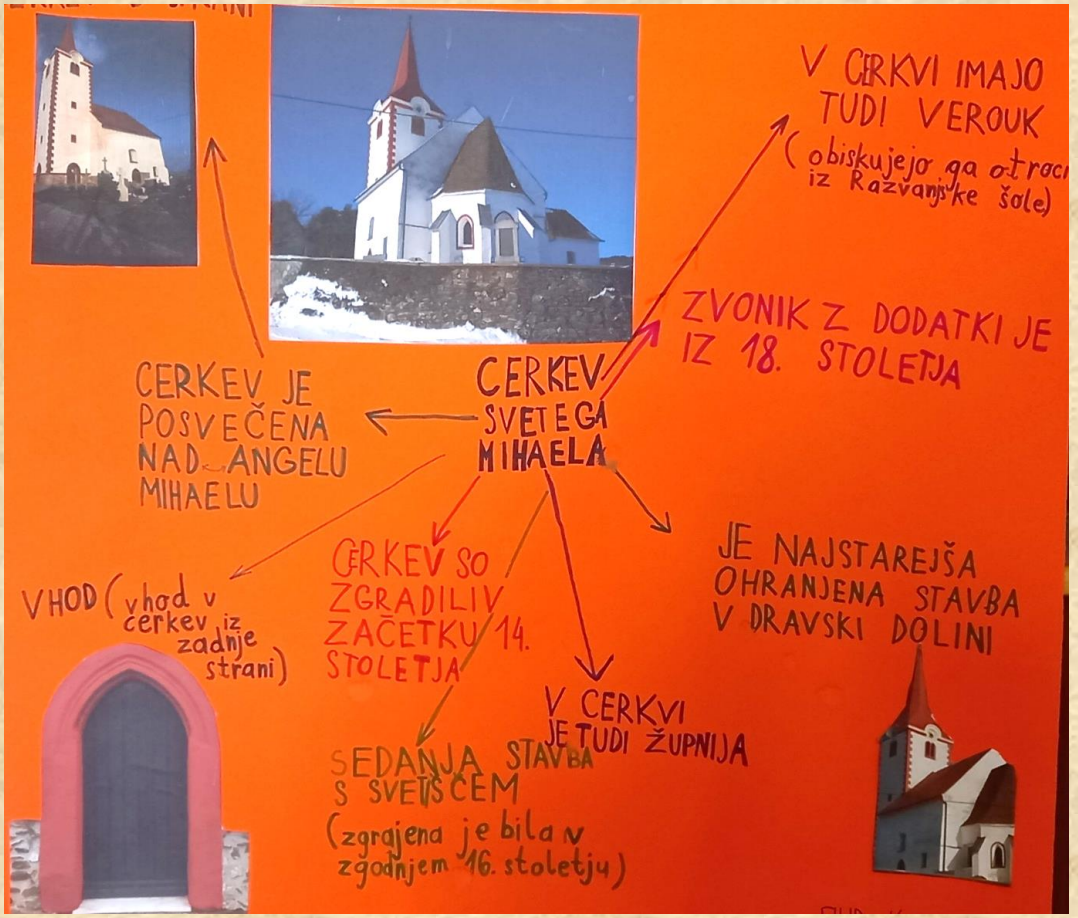

Filip Kocmut, 3. e

JAZ SEM JEŽ, TI PA NE

HRUŠKA NA JEŽU

Na ježevem hrbtu hruška leži
in glasno kriči:
»Kaj me zbadaš v moje hruškasto telo,
raje me nesi nazaj na drevo!«

Ko hruški naposled zmanjka moči,
sladki sokec iz sebe spusti.
Ježek zdaj čisto ubog
ves zlepljen od soka teka okrog.

Zala Zabavnik, 5. c

ŽALOSTNA HRUŠKA

Le kam me neseš ježek moj,
le kaj boš storil ti z menoj?

Ježek, ježek spusti me,
tvoje bodice bodejo me.

Spusti me na tla,
da lahko bova prijatelja.

Mia Muršak, 5. b

Lucija Krajnc, 1. b

HRUŠKA DEBELUŠKA

Jaz sem hruška Debeluška,
sem vesela
in na drevesu dozorela.

Ko veter veje,
me pretrese,
me na ježkov hrbet ponese.

Ježek me nosi sem ter tja
in se glasno hihita.

Važi se kot nobeden,
češ, da je le on
nekaj vreden,
jaz pa vitamine trosim,
ko jih k lačnim ustom nosim.

Gabriel Boršič, 5. b

GASILSKA VAJA

V četrtek, 20. oktobra, smo imeli na naši šoli v Razvanju gasilsko vajo in evakuacijo. Gasilci so na šolsko dvorišče pridrveli z vklopljeno sireno. Vsi učenci, učitelji in kuharica smo šli hitro iz šole. Peti razred je skakal skozi okno, izjema pa je bil Aljaž, ki je igral poškodovanca. Njega so prinesli gasilci iz šole na nosilih. Gasilci so se pripeljali z dvema gasilskima avtoma. Razkazali so nam gasilske avtomobile: gasilne cevi, sekire in dihalne aparate. Povedali so nam, da če pade drevo na cesto, ga razžagajo. Imajo stroj, ki se imenuje ventilator za dim. Uporabijo ga za prezračevanje ob požaru. Gasilec nam je dovolil, da smo uporabili ročnik z vodo. Videli smo tudi, kako deluje voki-toki. Pokazali so nam zanimive stvari.

Jan Pleteršek in Vid Kolarič, 3. e

ZEMLJIČ J.

STIHL

KOSTANJEV PIKNIK

V petek, 20. 10. 2022, je za našo šolo zadišalo po pečenih kostanjih. Učenci 1. VIO smo imeli čisto pravi kostanjev piknik. Ves teden smo kostanje pridno zbirali in jih v petek prinesli v šolo.

Naši sosedje iz Romani Kafenave so nam po dogovoru z učiteljico Jožico prijazno ponudili pomoč in nam spekli kostanje. Bili so odlični!

Hvala učiteljici Jožici za idejo in organizacijo.

Hvala Romani Kafenava za sodelovanje in prijaznost.

Učenci in učiteljice 1. VIO

Amelia Havić, 1. b

SVETOVNI DAN MIRU

21. september je svetovni dan miru.

Učenci naše šole smo se pridružili mednarodnemu projektu **Vetrnice za mir**. Akcija izdelovanja vetrnic se je začela leta 2005 in v letu 2011 je bilo narejenih že 3,5 milijonov vetrnic po vsem svetu.

K sodelovanju nas je povabila Mestna občina Maribor, ki vabi otroke mariborskih osnovnih šol, da z vetrnicami, vrtečimi se v vetru, širijo misel o miru.

Učenci 2. razredov so ustvarili vetrnice, ki smo jih posadili na Rožni grič v mariborskem parku.

http://www.pinwheelsforpeace.com

Mojca Holler, namestnica šolskega koordinatorja UNESCO ASP net Slovenija

OBISK UMETNOSTNE GALERIJE

V torek, 4. 10. 2022, smo drugošolci obiskali Umetnostno galerijo. Vodeno smo si ogledali razstavo Prevzetnost in pristranost narodne noše, ki je rezultat večletnega sodelovanja Umetnostne galerije Maribor z Narodnim muzejem v Pragi in Muzejem Lužiških Srbov v Bautznu v Nemčiji.

Obsežen razstavni projekt izhaja iz umetniškega opusa slovenskega slikarja Anteja Trstenjaka, tematika razstave pa se vrti okoli narodne noše in njenih upodobitev v določenem prostoru in času. Učenci so sodelovali v delavnici risanja pokrival in portreta, dobili so navodila za likovno nalogo, preko katere so poglobili razumevanje obravnavanih umetnin, ob tem pa praktično spoznavali nekatere likovne tehnike in motive ter razvijali lastne likovne kompetence.

EKSKURZIJA V ČOKOLADNICO ZOTTER

V petek 15. 10. 2022 smo z nemščino odšli v čokoladnico Zotter. Ob 7.30 smo se zbrali pri Ledni dvorani. Spremljala nas je učiteljica knjižničarka. Do čokoladice smo se vozili eno uro.

Spremljevalec nas je popeljal do kino dvorane, kjer smo si pogledali film o pridelavi kakava in izdelavi čokolade ter o nastanku in razvoju čokoladnice. Čokoladica nosi ime po njenem ustanovitelju Josefu Zotterju. Josef Zotter je kot mlad delal kot kuhar po vsem svetu, npr. v New Yorku, potem pa je leta 1987 z ženo Ulriko ustanovil čokoladnico Zotter. Čokoladnica deluje že več kot 25 let. Na začetku so izdelali 6 vrst čokolade, danes pa več kot 400. Med njimi so tudi posebne, npr. s sirom, ribo, kruhom in kisom. Različne okuse so razvili, ker ima vsak človek svoj okus. V avstrijski čokoladnici je zaposlenih 50 ljudi, imajo pa tudi čokoladnico v Šanghaju, kjer imajo 80 zaposlenih. Leta 2002 so začeli z ekološko proizvodnjo čokolade. Čokoladnica Zotter tudi sledi načelu pravične trgovine (fair trade). So ena izmed redkih čokoladnic s proizvodnjo od kakavovega zrna do tablice čokolade (bean to bar). Proizvodnja čokolade se začne pri kakavovih zrnih, ki jih uvozijo iz Južne in Srednje Amerike (Ekvador, Belize, Peru) pa tudi iz Afrike (Madagaskar), Indije in JV Azije. Zrna najprej očistijo, popražijo, olupijo in zelo fino zmeljejo. Nato dodajo kakavovo maslo, mleko v prahu pri mlečni čokoladi in sladkor. Letno porabijo 1 milijon litrov mleka, 350 ton kakavovih zrn, 200 ton sladkorja in na dan proizvedejo do 80.000 čokoladic.

Po ogledu filma smo dobili žličke za različne postaje. Najprej smo lahko poskusili kakavova zrna iz različnih držav. Bila so zelo grenka. Potem smo poskusili grenko kakavovo maso, kar še ni čokolada. Nato smo poskusili koščke sestavin in potem že tekočo čokolado. Čokolada se je pretakala kot po vodometih. Lahko smo poskusili čokoladno sadne žarnice, ki so se vozile na gondolah. Na stopnicah smo videli kad polno trde čokolade in v njej lutko, ki se kopa. Tukaj smo srečali Josefa Zotterja, ki nas je prijazno pozdravil. Na koncu smo poskusili čokoladne kroglice. Potem smo oddali žličke in se slikali pred trgovino čokolade. Kupila sem veliko stvari. Po nakupovanju smo odšli v mini živalski vrt. Najprej smo videli belega ponija in črnega bika ter kravo. Prijateljica Ana je zagledala alpako jaz pa koze. Videli smo štiri zajčke in male kenguruje. Do igral smo morali preplezati nekaj vaj. Ani sem pokazala noje, ki so jedli travo. Tam je bil tudi velik prašič, ki smo ga zamenjali za blato, saj je bil tako umazan. Na igralih sem se zelo zabavala. Ko smo odhajali, smo videli kolo na stojalu, tehtnico s škornji in vrtiljak s škornji. Ustavili smo se pri klopci zraven ograde s kokošmi in purani ter belim pavom. V ogrado smo jim metali travo in regrat. Pogledali smo si tudi pokopališče čokolad in tri konje.

Odpeljali smo se na grad Riegersburg in z gondolo na vrh, kjer je bilo zelo prijetno. Sprehodili smo se do mesta, kjer naj bi bila predstava z ujedami. Usedli smo se na kamnite stopnice in počakali, da se je začelo. Najprej so predstavili manjšega orla, ki je bil še mladič. Nato so predstavili veliko sivo sovo, ki je letala od enega do drugega gospodarja, ki sta v rokavici držala priboljške ali hrano. Nato so spustili čudno ptico, da je jadrala visoko v zraku. Hkrati so spustili velikega beloglavega orla. Ko sta čudna ptica in orel priletela nazaj, so ju zaprli. Spustila sta rdeče črnega ptiča, ki je zgledal malce strašljiv. Zadnji ptič je bil malo nadležen. Letel je nad gospodarjema in v zraku lovil hrano. Ko se je predstava končala, smo v trgovini lahko kupili kakšen zanimiv nakit ali plišasto igračo. Peš smo se spustili do avtobusa in tam pomalicali. Na koncu, ko smo prišli do Ledne dvorane, nam je učiteljica knjižničarka vrnila potne liste ali osebne izkaznice. Imela sem se zelo lepo.

Anika Polajnar Lenarčič, 4.a

V petek, 21. 10. 2022, smo imeli učenci 4. razredov predstavitev, na kateri je gospa Zhelanova, učiteljica slabovidnih in slepih otrok, z demonstracijo prikazala uporabo pripomočkov za slabovidne in slepe. Tako smo lahko tudi sami za trenutek vstopili v svet slabovidnih in slepih otrok.

28. septembra 2022 smo bili učenci 3. d povabljeni v knjižnico na pravljično uro. Učiteljica Lana nas je spomnila na pisateljico Svetlano Makarovič in nam predstavila njena dela. Doživeto nam je prebrala zgodbo Veveriček posebne sorte. Ob poslušanju smo se počutili prijetno, nato pa še ilustrirali najljubši motiv iz prebrane knjige. Hvala, učiteljica Lana.

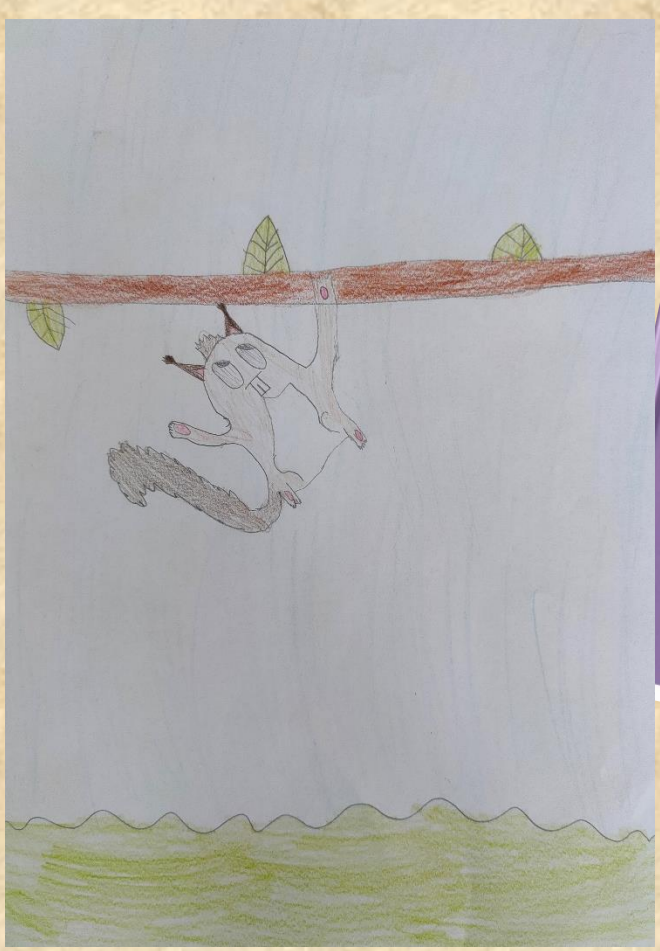

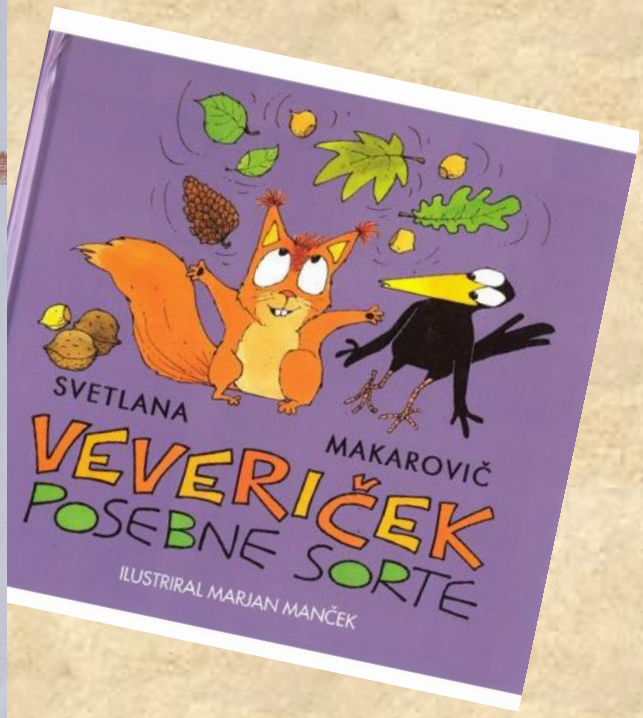
SVETLANA
MAKAROVIČ
VEVERIČEK
POSEBNE SORTE
ILUSTRIRAL MARJAN MANČEK

MARIBORSKE PRAVLJIČNE POTI

V pogovoru o »Mariborskih pravljičnih poteh« smo prisluhnili cenjenim gostom, ki so strokovnjaki z različnih področij, vsi nekako povezani z Maribor in pravljico.

Z nami so delili svoje dragoceno znanje in izkušnje:

- gospa Milena Antonić, z Zavoda za varstvo kulturne dediščine RS, OE Maribor,
- gospa Milena Pivec, direktorica in odgovorna urednica založbe Pivec,
- gospa Valentina Bevc Varl, umetnostna zgodovinarka in kustosinja v Pokrajinskem muzeju Maribor,
- gospa Zdenka Gajser, pravljičarka, mladinska knjižničarka in pesnica,
- gospod Andrej Gulič, z Zavoda za raziskavo in promocijo naravne in kulturne dediščine, Gremo na Pohorje.

Povezujemo se v duhu kulture in osvežiti želimo že pred leti začeti projekt »Dediščina v rokah mladih, mladi posvojijo spomenik«.

Leta 2013 smo posvojili našo šolsko stavbo. V tem šolskem letu in v naslednjih letih bi radi posvojili Mariborske pravljične poti.

Združili smo 32. dneve evropske kulturne dediščine in 10. teden kulturne dediščine še z UNESCO ASPnet cilji, ki so v naslednjem desetletju osredinjeni na varovanje kulturne dediščine.

To je nadstandard, ki ga Unesco šole želimo razvijati in obogatiti v skrbi za spodbudno učno okolje.

Pri prepoznavanju in vrednotenju dediščine je izjemnega pomena obravnavanje iz različnih znanstvenih in družbenih zornih kotov. Le tako lahko ovrednotimo dediščino v kontekstu preteklosti, sedanjosti in prihodnosti.

V tem šolskem letu se bomo ukvarjali s pripovedkami, v katerih je književni prostor Maribor s Pohorjem.

Mnogo je takih pripovedk. Brez dvoma je v njih vsaj trohica zgodovinskega ozadja.

Pravljična bitja bomo spoznavali z branjem slikanic iz zbirke Pripovedke o Mariboru in okolici. Spoznali bomo književne vrste: pripovedke, legende, pravljice in mite.

Številne književne like: realne in pravljične (tudi mitološke), ki so nerazdružljivo povezani z ljudmi.

BRANJE od 1. do 5. r:

1. razred: Vodni mož Gestrin

2. razred: Tri kače/ Gadja kraljica

3. razred: Čevljarček

4. razred: Zlodej sezida cerkev/Pekrska gorca

5. razred: Zlati krompir/Poštelski zaklad

Od 6. do 9. razreda beremo SCHLOSSERJEVE POHORSKE PRIPOVEDKE.

Branju bo sledilo likovno poustvarjanje. Z branjem smo začeli že v mesecu septembru.

Pri prepoznavanju in vrednotenju dediščine nas spremlja ustvarjalnost. Želimo pristopiti na zanimiv način.

OKROGLA MIZA, 29. sept. 2022, ob 18.00, v šolski knjižnici in še

PRAVLJIČNI VEČER, 27. okt. 2022, ob 18.00, v šolski knjižnici.

Zahvala gospe Metki Kuraj, mentorici glasbenega programa, v katerem so nastopile mlade glasbenice iz 7. d, 9. a in 9. c razreda.

Vsem učencem želiva prijeten vstop v zakladnico naše kulturne dediščine.

Irena Gradišnik in Radeja Lokar Rutar

PRAVLJIČNI VEČER

Na okrogli mizi, 29. sept. 2022, smo se v šolski knjižnici pogovarjali s strokovnjaki s področja kulturne dediščine.

Sledil je PRAVLJIČNI VEČER, 27. 10. 2022, v šolski knjižnici.

Vseh prijavljenih učencev od 5. do 9. razreda je bilo 66.

Pohorske pripovedke, kot jih je pred stoletjem slišal in zapisal v Maribor priseljeni vojaški kartograf in polihistor Paul Schlosser, predstavljajo izreden vir nesnovne kulturne dediščine. S svojo originalnostjo nam avtor skozi pripovedi odstira pogled vanjo in tako vabi k spoznavanju mitologije, vraževerja in razumevanju prostora, v katerem živimo. Prisluhnili smo trem pripovedovalkam.

V pohorskem narečju je pripovedovala gospa Agica Kovše, mladinska knjižničarka in pripovedovalka, ki s svojimi inovativnimi in medpodročnimi pristopi ter bibliopedagoškim delom že dve desetletji bogati slovenski prostor mladinskega knjižničarstva.

Gospa Zdenka Gajser se je posvetila raziskovanju ljudske pravljice, njene motivike, sporočilnosti in možnosti njenih povezav z delom z otroki, mladostniki in odraslimi. V okviru Službe za mlade bralce v Mariborski knjižnici je pobudnica Pravljičnih dnevov.

Od leta 2003 pa skupaj z Ljobo Jenče tudi organizatorka Pravljične šole in kasneje še simpozijev. Od leta 2009, ko je Mariborska knjižnica zasnovala projekt Pravljični večeri za odrasle, je Zdenka Gajser zaznamovala pripovedovalsko skupino in tudi celotno slovensko pripovedovalsko prizorišče.

Zdenka Gajser je nedvomno pionirka na področju pripovedovanja in je zato nič v povezavi s pravljicami ne more lepše opredeliti, kakor jo njena misel, da so pravljice kraji in letni časi človeškega srca.

Gospa Alenka Spacal je pisateljica, ilustratorka in pravljičarka.

Kot samozaposlena v kulturi deluje pod okriljem Bajalke, zavoda za založništvo in umetnost pripovedovanja. Ukvarja se predvsem z ustvarjanjem avtorskih slikanic. Svoje pravljice pripoveduje otrokom ob ilustracijah. Razveselila nas je s pripovedovanjem romske pravljice.

Pripovedovalski del so glasbeno obogatile naše devetošolke:

Julija Bevc, Tina Zavec Stojanović, Katarina Korpič.

Zahvala tudi mentorici gospe Metki Kuraj.

V kuhinji so nam pripravili okusno bučno juho. Prava poslastica za lačne čarovnice in vse druge udeležence. Okusna kremna juha nam je pogrela želodčke.

Nadaljevali smo z zabavnimi in zanimivimi dejavnostmi v delavnicah.

S pantomimo so učenci razvijali kreativnost in igralske veščine.

Predvsem smo v delavnicah razvijali domišljijo in se sproščali.

Zahvala vsem sodelujočim učiteljicam v delavnicah.

Učenci so se našemili v nepozabne kostume, naličili z norimi barvami

in popolnoma spremenili svoj videz.

Dekoracija za strašljivo vzdušje v šolski knjižnici je bila obvezna.

Ustvarili smo razburljiv in kreativen večer.

Hvala učencem za udeležbo.

Irena Gradišnik

Šolska knjižnica

OKROGLA MIZA VARNO NA POTI V ŠOLO

Ob tednu prometne varnosti je Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu,
18. oktobra 2022, na mariborski občini v Dvorani generala Rudolfa Maistra organiziral okroglo mizo z naslovom Varno na poti v šolo.
Varnost v prometu je zelo pomembna za otroke in mladino, posebej v okolici šol in vrtcev. Otroci se v prometu pojavljajo kot pešci, kolesarji ali potniki v vozilu. Med tednom je večina otrok na vsakodnevni poti v šolo in na poteh, ki niso neposredno povezane s šolo; kot so obšolske dejavnosti, šport, rekreacija, obiski, igre …
Sprejel nas je župan MO Maribor, Saša Arsenovič, člani Sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu Maribor in predstavniki mariborske policije.
Učenci so podali svoja razmišljanja in razmišljanja svojih vrstnikov, kako varna je njihova pot v šolo, o razlogih, da se več šolarjev ne odloči v šolo odpraviti peš, s kolesom ali javnim prevozom, kaj jim je najmanj všeč na njihovi poti v šolo, kaj bi spremenili, se na poti v šolo počutijo dovolj varne, podali pa so tudi predloge za varno pot v šolo.
Predstavnici naše šole sta bili Julia Koziker in Ella Lilu Lebarič iz 7. b razreda.
Naši predstavnici sta predstavili rezultate ankete, ki je bila opravljena v vseh 6. in 7. razredih.
Iz anketnega vprašalnika ugotavljamo, da največ učencev prihaja v šolo peš in z javnim prevozom, pogosto pa jih pripeljejo tudi starši in zaradi tega pred šolo soustvarjajo prometne zgostitve in potencialno nevarne razmere.
Večina otrok ima svoje kolo in se občasno tudi pripeljejo z njim, saj se s kolesom radi vozijo in se tako najhitreje pripeljejo v šolo, vendar ugotavljamo, da bi se s kolesom še več vozili, če njihova pot do šole ne bi bila predolga, nekateri pa so mnenja, da je pot v šolo s kolesom prenevarna.

Mentorica prometnega krožka:
Dijana Gradišnik

UNESCO projekt

Dediščina v rokah mladih – mladi posvojijo spomenik

V petek, 30. 9. 2022, smo se moja najboljša prijateljica Una Katarina Čukalac, gospa knjižničarka Irena Gradišnik in jaz že zgodaj zjutraj zbrale pri avtobusu, ki naj bi nas odpeljal v Semič. Tam nas je čakala prireditev na temo UNESCO projekta *Dediščina v rokah mladih – mladi posvojijo spomenik*.

Na prireditvi so nastopili otroci tamkajšnjih šol. Zaigrali so nam na citre ter na tradicionalna belokranjska glasbila, zapel nam je pevski zbor, vse pa so nas na zabaven način naučili še nekaj o tradicionalnih semiških jedeh.

Po malici sva se z Uno udeležili delavnic na temo *Zapestnice prijateljstva*. Naučili so nas, kako plesti posebne zapestnice prijateljstva. Tri ure so minile, kot bi mignil.

Po zaključni prireditvi smo se z avtobusom odpeljali proti Mariboru.

Na izletu sva se imeli zelo lepo in se še enkrat zahvaljujeva gospe knjižničarki za izjemno in enkratno priložnost.

Zala Kostanjevec, 7. d

unesco

IZ PREPADA V NEBO

(Pripoved o svojih doživetjih)

Poletne počitnice so vedno nestrpno pričakovane, zato jih s svojo družino skrbno organiziramo in z velikim veseljem izberemo kraj dopustovanja. Letos je bil ta kraj mestece Ölüdeniz v Turčiji, ki je znan po svojih peščenih plažah in turkiznem morju, a najbolj je prepoznaven po paraglidingu.

Vsak dan smo ob kopanju v morju opazovali več kot sto paraglidrov na nebu, ki so skočili s tamkajšnje najvišje gore Babadag. Tudi mi smo se odločili, da bomo poskusili paragliding.

Naslednji dan smo se s kombijem odpeljali na vrh gore Babadag. Pogled v prepad me je zmrazil, nenadoma me je preplavil strah in tresle so se mi noge.

Na vzletišču so nam dodelili inštruktorja, s katerim bi naj poleteli. Hitro so nam razložili pravila in že je bil čas za vzlet. Pognal sem se z gore in naenkrat več nisem čutil tal pod nogami. Počutil sem se, kot bi bil peresce. Iz zraka sem občudoval lepote narave in neskončno morje, z rokami sem se dotikal oblakov.

Kasneje v letu me je inštruktor vprašal, če želim, da let postane divji. Privolil sem in takoj je začel delati akrobatske obrate. Bil sem brez sape, a hkrati nisem mogel zadrževati veselih krikov. Smejal sem se, vriskal od navdušenja. Strah je ostal na gori.

Ko se je končalo divjanje, se je končal tudi let. Pristal sem na majhnem travniku ob plaži, kjer me je čakala družina. Po letu sem bil tako utrujen, da sem samo legel na tla in užival v trenutku.

Jure Korošec, 7. d

DAN DEJAVNOSTI: USTARJAJMO Z GLINO

V torek, 4. 10., smo osmošolci imeli dan dejavnosti na temo *Ustvarjajmo z glino*. Odpravili smo se v Petrovče, in sicer v šolo keramike Kerus, kjer smo izdelovali razne izdelke iz gline. Po prihodu smo se razporedili v 3 skupine. Imeli smo 3 delavnice: risanje na skodelico, izdelovanje krožnika ter oblikovanje piktograma.

Najprej je naša skupina risala na skodelice, ki so bile vnaprej pripravljene. Vodja delavnice nam je razložila, kaj moramo početi, nam na skodelice napisala naša imena in že smo risali. Na voljo smo imeli razne barve, čopiče ter vrtalko, na kateri smo imeli skodelico, da smo jo lahko vrteli in po njej risali, ne da bi izdelek popackali.

Po tej delavnici smo imeli 10 minut prostega časa, ki smo ga lahko izkoristili za malico.

Na drugi delavnici smo najprej tekočo glino vlili v modele. Med čakanjem, da se posuši, smo s pomočjo vodje delavnice na kolovratu oblikovali glino. Oblikovali smo krožnik, ki smo ga nato dali sušiti. Na koncu smo odvečno glino izlili iz modelov in razstavili že posušene modele skupine pred nami.

Na zadnji delavnici smo iz gline izdelovali piktograme, ki smo jih naredili tako, da smo na ploščico, ovito s časopisnim papirjem, oblikovali vzorec ter ga s traki gline prekrili, zabrisali robove in obrnili, da smo videli narejen vzorec.

Po končanih delavnicah smo počakali na avtobus, pred tem pa smo dobili kot darilce še keramično živalco. Ko je avtobus prispel, smo se vkrcali in se varno vrnili domov.

Armando Marciuš in Izabela Župevc, 8. d

Izdelki učencev 1. a

TRIJE BRATJE
(izvirna bajka)

Pred sto leti so v Celju živeli trije bratje. Najstarejši je bil kovač, srednji je bil čevljar, najmlajši pa ni vedel, kaj naj postane, zato se je odpravil na pot z namenom, da najde delo, ki bi mu bilo všeč.

Svojo pot je začel v strašnem temnem gozdu. Tam je videl delo gozdarja. Nadaljeval je pot in se ustavil pri krčmi. Delo krčmarja mu je bilo zanimivo, vendar si ni mogel zapomniti toliko naročil. Iz krčme se je odpravil ob mraku. Odločil se je, da bo poiskal prvo hišo in zaprosil za prenočitev. Potrkal je na vrata prve hiše in starejša ženička ga je prijazno sprejela. Ugotovil je, da je po poklicu kuharica. Pri njej je ostal nekaj dni in ženička ga je naučila kuhati njegove najljubše jedi. Ko se je najmlajši brat prvič vrezal z nožem, je obupal nad kuhanjem.

Njegova pot se je nadaljevala po majhni ozki stezici, ob kateri se je nežno slišal potoček. Ta majhni potok se je zlival v jezero, to jezero pa se je s slapom izlilo v reko. Najmlajši brat se je spotaknil ob vejo in padel v potok, ki ga je vodil v jezero. V njem se je takrat umivala ena izmed vil rusalk. Opazila je mladeniča in ker je bil nezavesten, ga je odnesla v jamo. Ta je bila pod slapom skrbno skrita. Vile so ga dobro sprejele. Pri njih je ostal kar nekaj časa. Vsak dan so mu prepevale čudovite pesmi.

Nekega dne pa je najmlajši brat končno spregovoril. Vprašal je: »Ali me lahko naučite eno izmed vaših pesmi?« Vile so mu odgovorile: »Seveda! Glasba je naše bogastvo in želimo, da se širi.« Po nekaj dnevih se je naučil eno izmed njihovih pesmi. Odločil se je, da jo bo zapel pred vsemi vilami. Ko je začel peti, so se kar naenkrat pred njim prikazale vse živali. Bilo je čudovito. Vile so ga pohvalile in tako se je odločil, da je našel svoje veselje v življenju. Mladenič se je odpravil domov.

Ko se je vrnil, sta ga bila brata zelo vesela. Pokazal jima je, kaj je odkril o sebi. Skupaj so se odločili, da bodo že zjutraj, preden bo petelin zakikirikal, vas zbudili s petjem in igranjem. Najmlajši brat je začel peti in ljudje so odpirali okna, prihajali iz svojih hiš v spalnih srajcah, ploskali ter mu nekateri celo plačali.

Najmlajši brat je bil zelo vesel, da je našel smisel svojega življenja. Čez nekaj časa je začel pisati tudi svoje pesmi in eno izmed njih je posvetil vilam. Postal je najboljši pevec v Sloveniji. Ljudje so enostavno oboževali njegov glas in pesmi.

Lia Mrevlje Predan, 7. a

Yang Chen, 7. b

MOGOČNI ČUVAJI PODALPSKE DEŽELE

(izvirna bajka)

V naši podalpski gorati deželi so vladali velikani. Bili so trije bratje in vsak je skrbel za svoje področje. Prvi za zrak, drugi za vodo, tretji pa za gore in gozdove. Imenovali so se po svojih skrbno čuvanih elementih. Ob rojstvu jim je bilo prerokovano, da če se med njimi poruši vez, se poruši tudi cel naravni sistem. Zato jih je vedno spremljala vila, ki je poročala o dogajanju.

Nekega mračnega večera je po gozdu hodil Zračni velikan z baklo v roki in razmišljal: »Kako mi gre na živce vejevje na tleh. Najraje bi ga kar zažgal.« Tako je tudi naredil. Vila je to opazila in hitro – kolikor se je le dalo – novico o gorečem gozdu sporočila gozdnemu velikanu. Ta je pobesnel. Ko je tako besnel, so se tresle gore in gozdovi, zato se je požar začel širiti. V besu je vili zapovedal: »Pokliči mojega brata, ki naj bi skrbel za vodo dežele, in mu povej, naj se spravi v moj gozd ter ga pogasi.« Vila je sporočilo prenesla do besede natančno.

Vodni brat je znorel. Tako je norel, da so reke drle čez deželo in s svojo silo bičale ob stene gora. Jezera so poplavljala hiše nedolžnih ljudi, ki so jih morali v ihti zapustiti. Takrat je Vodni velikan nekoliko bolj mirno, a vseeno razdraženo ukazal vili: »Povej mojemu bratcu, da naj si kar sam spelje vodo v svoj gozd in naj ne pričakuje moje pomoči.« Vila je vse skupaj do besede natančno povedala Velikanu gozda.

Ta se je iz svoje votline odpravil do najbližjega jezera, kjer je vodo srkal tako dolgo, da ni posrkal le vode jezera, temveč vso deželno vodno bogastvo. Nato jo je nesel do takrat popolnoma gorečega gozda in ga pogasil. A na žalost je opazil, da gozd ni bil več zelen, saj so namesto širokih krošenj stala polomljena in upepeljena debla, o listju pa ni bilo ne duha ne sluha. Takrat je ukazal vili, naj pove Velikanu zraka, da razkadi oblake, da bi posijalo sonce. Ta mu je povedala, Velikan zraka pa se je le porogljivo nasmehnil in dejal: »Če me ne bi motile veje na tleh njegovega gozda, ga ne bi sežgal. Naj si sam odmakne oblake z neba, če ga že tako motijo.« Vila je svoje delo opravila kot po navadi.

Velikan gora pa je splezal na najvišjo goro in odmaknil vse oblake. Posijalo je žgoče sonce, ki je deželo spremenilo v puščavo. Takrat je vila pobesnela. Brate je uničila in popravila uničeno deželo. Ta je znova zasijala v nekdanjih barvah svežega zelenja, reke so tekle po svojih strugah in oblaki so bili tam, kjer so morali biti.

Ko je opravila svoje delo, se je ponosno ozrla okoli in si sama pri sebi rekla: »Dežela bo odslej imela samo enega vladarja. In ta vladarica bom jaz.« Tako še danes vlada deželi, ki jo vodi mir, velikani pa so le spomin na slabe čase. Kam so odšli, nihče ne ve in nikogar ne zanima.

Ela Ristić, 7. b

Mark Počkaj Majninger, 7. b

V 1. a smo ošilili barvice in jih z veseljem tudi narisali.

V torek, 4. 10. 2022, smo imeli učenci 4. razredov drugi tehniški dan z naslovom Kulturna dediščina na slovenskih tleh - Villa Rustika. S pomočjo posnetkov smo spoznali življenje ljudi v preteklosti in se virtualno sprehodili po podeželski pristavi iz časa antičnega Rima, Villi Rustiki. Izdelali smo tudi žlico in posodo iz gline, kot so to počeli nekoč.

Zapisala: Maša Krištofič

ARJA

V 2. c smo spoznali pravljico Svetlane Makarovič in iz gline oblikovali živali, ki nastopajo v njej. Pri delu smo zelo uživali.

4. oktobra 2022 smo tretješolci imeli 1. kulturni dan.

Skozi mesto Maribor nas je popeljal vlakec Jurček. Med vožnjo smo uživali, ogledali smo si lahko veliko znamenitosti našega mesta. Na Glavnem trgu nas je pričakal učitelj Matjaž, ki nas je vodil skozi mestno jedro. Ugotovili smo, da ima učitelj Matjaž bogato znanje o našem mestu, saj nam je podal veliko zanimivih podatkov, ki jih še nismo vedeli. Hvala, učitelj Matjaž.

ILUSTRATORSKA RAZSTAVA ČASOPISNA KULTURA - Alenka Spacal

Knjižnica OŠ Franceta Prešerna v Mariboru

26. september do 20. oktober 2022

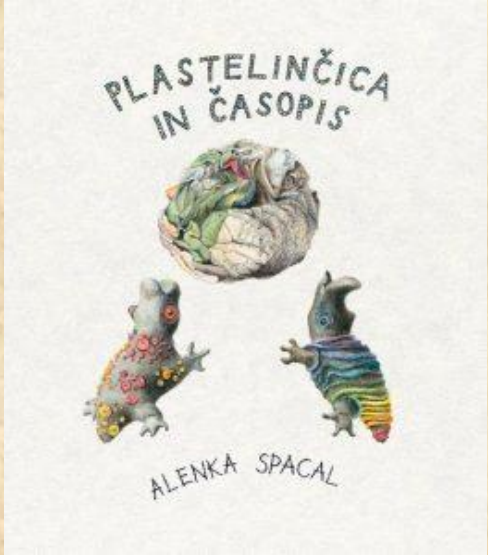

V knjižnici so na ogled ilustracije iz avtorske slikanice PLASTELINČICA IN ČASOPIS, ki jo je ustvarila Alenka Spacal. Avtorica je vse naslikane figurice predhodno oblikovala iz plastelina. Plastelinčica iz družine Plastelinkovih spoznava kulturo ob časopisu in metafori ure. Mama Plastelema ji odgovarja na vprašanje: »Kaj je to kultura?«. S prijateljico Plastelinkico pa iz časopisnega papirja ustvarjata igrače, ki so prave umetnine. Njun bajni svet predstavlja poklon časopisni kulturi. Alenka Spacal ilustrira v klasičnih slikarskih tehnikah akvarela in akrila. V času, ko se tudi ilustratorsko področje vse bolj digitalizira, zagovarja način ročnega slikanja ilustracij. Ob natančnem slikanju s tankimi čopiči razvija svoj prepoznavni mozaični slog ilustriranja.

O avtorici: Alenka Spacal (1975) je pisateljica, ilustratorka in pravljičarka. Deluje pod okriljem Bajalke, zavoda za založništvo in umetnost pripovedovanja. Ustvarja avtorske slikanice in pripoveduje pravljice. Ilustracije razstavlja na samostojnih in skupinskih razstavah doma ter v tujini. Izšlo je pet njenih slikanic: PLASTELINČICA IN ČASOPIS (2022), FIŽOLČICA BEŽI PRED FIŽOLOVO JUHO (2019), MODRE PTIČJE MISLI (2018), KAKO TI JE IME? (2018) in MAVRIČNA MAŠKARADA (2013). Več na spletni strani: www.bajalka.si.

Pogovor in vodstvo po razstavi z ilustratorko je bilo v torek, 27. 9. 2022, in v sredo, 28. 9. 2022, ob 8. 20.

Irena Gradišnik

Otvoritev razstave in pogovor z ilustratorko Alenko Spacal v šolski knjižnici

V torek, 27. 9. 2022, smo se učenci in učiteljice 2. razredov udeležili otvoritve razstave in pogovora s pisateljico, ilustratorko in pravljičarko, gospo Alenko Spacal. V šolski knjižnici so na ogled njene ilustracije iz avtorske slikanice PLASTELINČICA IN ČASOPIS.

Avtorica je vse figurice sama predhodno oblikovala iz plastelina, nato pa jih upodobila še v slikanici.

Prisluhnili smo zgodbici Plastelinčice iz družine Plastelinkovih, ki ob časopisu spoznava kulturo.

Tudi učenci so ustvarjali iz plastelina. Nastale so prave »Plastelinčice«.

ŽIVELA KULTURA V ŠOLSKI KNJIŽNICI!

Vesela sem, da so bile originalne ilustracije iz moje najnovejše avtorske slikanice *PLASTELINČICA IN ČASOPIS* takoj ob izidu knjige že lahko razstavljene v eni najlepših in najsvetlejših šolskih knjižnic. Ireni Gradišnik se zahvaljujem za povabilo in prisrčen sprejem v OŠ Franceta Prešerna v Mariboru. Uživala sem, ko sem 2. a in 2. b razredu lahko pripovedovala o Plastelinčici in njeni prijateljici Plastelinkici. Že pred pripovedovanjem sem učenkam in učencem pokazala zbirko figuric iz plastelina. Natančno izdelani modelčki so mi v procesu ustvarjanja slikanice služili kot predloge za ilustratorsko upodabljanje živobarvnih likov iz družine Plastelinkovih. Po pripovedovanju pa sem otroke v likovni ustvarjalnici povabila k oblikovanju lastnih fantazijskih podob iz plastelina. Dragocena je bila tudi pomoč deklet iz višjih razredov, ki so pripomogle, da se je plastelin hitro razdelil ter ogrel in zmehčal tudi v najmanjših rokah. Plastelin nam je bil kot gnetljiv material vsem zelo blizu in je kar klical k živahni ustvarjalnosti. Telesa figuric so tako dobila igrive oči, smrčke in tačke. Domišljijske like smo krasili z živo pisanimi svaljkastimi linijami, pikami ali vzorčki polžastih oblik. Včasih pozabimo, kako zelo je tudi v sedanjem tehnološkem času še vedno pomemben stik z materialom.

Slikanica *PLASTELINČICA IN ČASOPIS* predstavlja nekakšno posvetilo časopisni kulturi. Žal postaja časopis kot tiskani medij v digitalni dobi vse bolj ogrožen. Mnogi prebirajo novice le še na spletu. S šolarkami in šolarji smo ugotavljali, da v večini sodobnih družin niso več naročeni na dnevno časopisje. Časopis se v papirnati verziji tako vse redkeje znajde v njihovi vsakdanjosti.

Razstavljala sem že v različnih galerijah na samostojnih in skupinskih razstavah doma ter v tujini. A redkokje se je ob ilustracijah slikaniško umetnost ves mesec tako živo živelo kot v šolski knjižnici OŠ Franceta Prešerna v Mariboru. Knjižničarka Irena Gradišnik je ob številnih vodstvih po razstavi in radoživih interpretacijah slikanice vedno znova oživljala družino Plastelinkovih in umetnostne vidike kulture. Za učence in učenke različnih razredov je bila to čudovita popotnica v svet domišljije in kreativnosti. Ilustracije se selijo v druga razstavišča, slikanica *PLASTELINČICA IN ČASOPIS* pa ostaja v šolski knjižnici, kjer boste bralno kulturo gotovo bogato živeli še naprej. Živela kultura!

Alenka Spacal, pisateljica, ilustratorka in pravljičarka

23. SEPTEMBER – DAN SLOVENSKEGA ŠPORTA

V petek, 23. 9. 2022, smo se drugošolci odpravili na pohod ob reki Dravi. Ker je redna telesna dejavnost izjemnega pomena za zdravje, smo se odločili za pot do Koblarjevega zaliva. Iz šole smo se peš podali do Studenške brvi, nato pa uživali na jesenskem soncu vse do zaliva, kjer smo pojedli malico in se odpočili. Ob reki Dravi smo opazovali labode in race. V zalivu smo videli tudi splav. Veseli, utrujeni in polni lepih vtisov smo zaključili športni dan, posvečen slovenskemu športu.

Spomini na brezskrbne, razigrane, sproščujoče, razgibane, pestre počitnice.

Mia Luna Očko, 3. b

GIRLS DO CODE: HACKATHON V LJUBLJANI

V ponedeljek, 19. 9. 2022, smo se koordinatorica projekta Girls Do Code Katja Krecenbaher Mernik in šest izbranih deklet, ki so pri projektu sodelovale, odpravile na poseben dogodek v Ljubljano.

Organizatorji projekta Girls Do Code so organizirali hackathon. Kaj pa je to? Hackathon je poseben dogodek, kjer se več ljudi zbere skupaj in poskusi rešiti določene realne življenjske probleme oziroma izzive. Pomeni kreativno reševanje problemov s pomočjo inovacijskega procesa in nenehnim naporom. Ponavadi je to dejavnost, v kateri sodelujejo programerji tudi več dni skupaj. Skupaj pa so tudi ponoči, saj nenehno programirajo in iščejo rešitve ter ideje.

Naš hackathon je trajal le nekaj ur. Ob prihodu nas je čakala malica, nato pa je sledil uvodni nagovor organizatorjev. Podali so navodila, kako bo dogodek potekal, nato pa so dekleta, razdeljena v različne skupine, pričela z inovacijskim delom. Kot inovacijo so lahko izdelale programček, plakat, video posnetek ali pa kaj druga. Po delu je sledilo zelo lepo pripravljeno kosilo s sladico in motivacijsko predavanje gospe Jasne Hengović, ki je predstavila svoje delo v programerskem podjetju. Trenutno programirajo program za bolnišnico. Sledile so predstavitve projektov, ki so jih dekleta predstavila, in podelitev priznanj. Na koncu smo se še malce družili in skupinsko fotografirali.

Po slabih šestih urah druženja smo se z dekleti odpravile nazaj domov.

Ana Belšak (6. c) pravi, da smo dan začeli z odlično malico (rogljički) in se zabavali ter se pogovarjali. Nato smo delali v skupinah, ki so bile dobro sestavljene. Na koncu smo sprogramirale igro in povedale, kako smo se imele. Morale smo predstaviti programiranje tudi ostalim dekletom.

Nekaj utrinkov s tekmovanja:

Uvodna predstavitev

Tema projekta

Izdelava sladoleda

Predstavitev gospe programerke

Delo skupine Ane Belšak

Delo skupine Nine Grahovac

Delo skupine, v kateri je sodelovala Daša Novak

Delo skupine, v kateri je sodelovala Ivona Grahovac

Delo skupine, v kateri je sodelovala Zala Kostanjevec

Delo skupine, kjer je sodelovala učenka Tiya Bauman Kašman

Skupinska fotografija

Skupinska fotografija mentorice in naših deklet.

NAJVEČJE TEKMOVANJE V SESTAVLJANJU RUBIKOVIH KOCK V SLOVENIJI DOSLEJ! (17. in 18. 9. 2022)

V organizaciji Rubik kluba Slovenija in z našo pomočjo smo v telovadnici šole gostili tekmovanje v sestavljanju Rubikovih kock Slovenian Nationals 2022. Največje doslej v Sloveniji! Tekmovanja se je namreč udeležilo 78 tekmovalcev iz desetih evropskih držav: Slovenije, Avstrije, Hrvaške, BiH, Italije, Madžarske, Rusije, Srbije, Bolgarije in Nemčije.

Tekmovanje je potekalo v naslednjih disciplinah:

- 3x3x3 optimalno,
- pyraminx,
- clock,
- skewb,
- več 3x3x3 kock na slepo,
- 3x3x3 enoročno,
- square-1,
- megaminx,
- 5x5x5,
- 4x4x4,
- 3x3x3,

- 2x2x2,
- 3x3x3 slepo.

Na tekmovanju smo bili priča obilo odličnim rezultatom. Najboljši dosežek je uspel Alexeyu Tsvetkovu iz Rusije, ki je v sestavljanju kocke 2x2x2 postavil povprečni čas 1.27 sekunde, kar je izenačen ruski državni rekord in hkrati 6. najboljši čas na svetu.

Od Slovencev so odlični rezultati in s tem novi državni rekordi uspeli kar trem tekmovalcem:

- Jakob Kitak je v sestavljanju kocke skewb postavil nov državni rekord s povprečjem 3.13 sekunde.
- Matic Omulec je kocko megaminx v enem izmed poskusov sestavil v 40.16 sekunde in s tem dosegel nov državni rekord v posameznem poskusu.
- Staš Zupanc je v sestavljanju kocke 3x3x3 postavil nov državni rekord s povprečjem 7.62 sekunde.

Ob vseh zgoraj omenjenih državnih rekordih smo videli še dva hrvaška in tri madžarske državne rekorde ter kopico osebnih rekordov tekmovalcev.

Pohvaliti je potrebno tudi dober obisk gledalcev. Vsekakor se že veselimo novih tekmovanj in upamo, da se Slovenian Nationals k nam vrne tudi v letu 2023.

Več informacij o rezultatih na straneh WCA o rezultatih na Slovenian Nationals 2022.

In še nekaj utrinkov s tekmovanja …

Zapisal: Boštjan Strnad

V okviru Evropskega tedna mobilnosti smo se v sredo, 20. 9. 2022, z učenci udeležili vzgojno preventivne akcije **DRUGAČE NA POT – V ŠOLO S KOLESOM**.
Slogan letošnje izvedbe Evropskega tedna mobilnosti je **TRAJNOSTNO POVEZANI**, ki poudarja, da lahko vsak posameznik pripomore k zmanjšanju škode z izbiro sebi in okolju prijaznega načina potovanja. Pomembno je, da premislimo o nujnosti vsake vožnje. Pustimo avto doma in se na krajše poti odpravimo s kolesom ali peš.
Namen akcije je zmanjšati potrebo po vsakodnevni uporabi avtomobila, vplivati na potovalne navade mladih in jih spodbuditi k uporabi alternativnih prevoznih sredstev, predstaviti varne kolesarske poti, opozoriti na ukrepe, s katerimi je potrebno zagotoviti varnost kolesarjev, ter izpeljali učno uro varnega kolesarjenja po mestnih prometnicah.

Na prireditvenem prostoru TRGA LEONA ŠTUKLJA so potekale naslednje spremljevalne dejavnosti:

- predstavitev Srednje prometne šole Maribor;
- predstavitev Energetske agencije za Podravje;
- aktivnost »Gremo na kolo, da zdravje ohranimo« - povabilo NIJZ h kolesarjenju;

- ustvarjalna delavnica ZPM Maribor - "ŽIVI ZDRAVO. POTUJ TRAJNOSTNO";
- mobilna kolesarska delavnica – MKM, manjša popravila koles za udeležence prireditve;
- MARPROM – promocija in predstavitev mestnega potniškega prometa;
- kolesarski spretnostni poligon.

Vsi učenci so za sodelovanje prejeli majico z znakom evropskega tedna mobilnosti.

Mentorica prometne vzgoje:
Dijana Gradišnik

Jesen je s sabo prinesla prve deževne dni. V 3. d smo poskrbeli, da nas ne bo preveč zmočilo.

V 3. d smo se ob prvi likovni nalogi spominjali poletnih dogodivščin. Z vsemi barvami mavrice smo s črtnim izražanjem narisali morske živali.

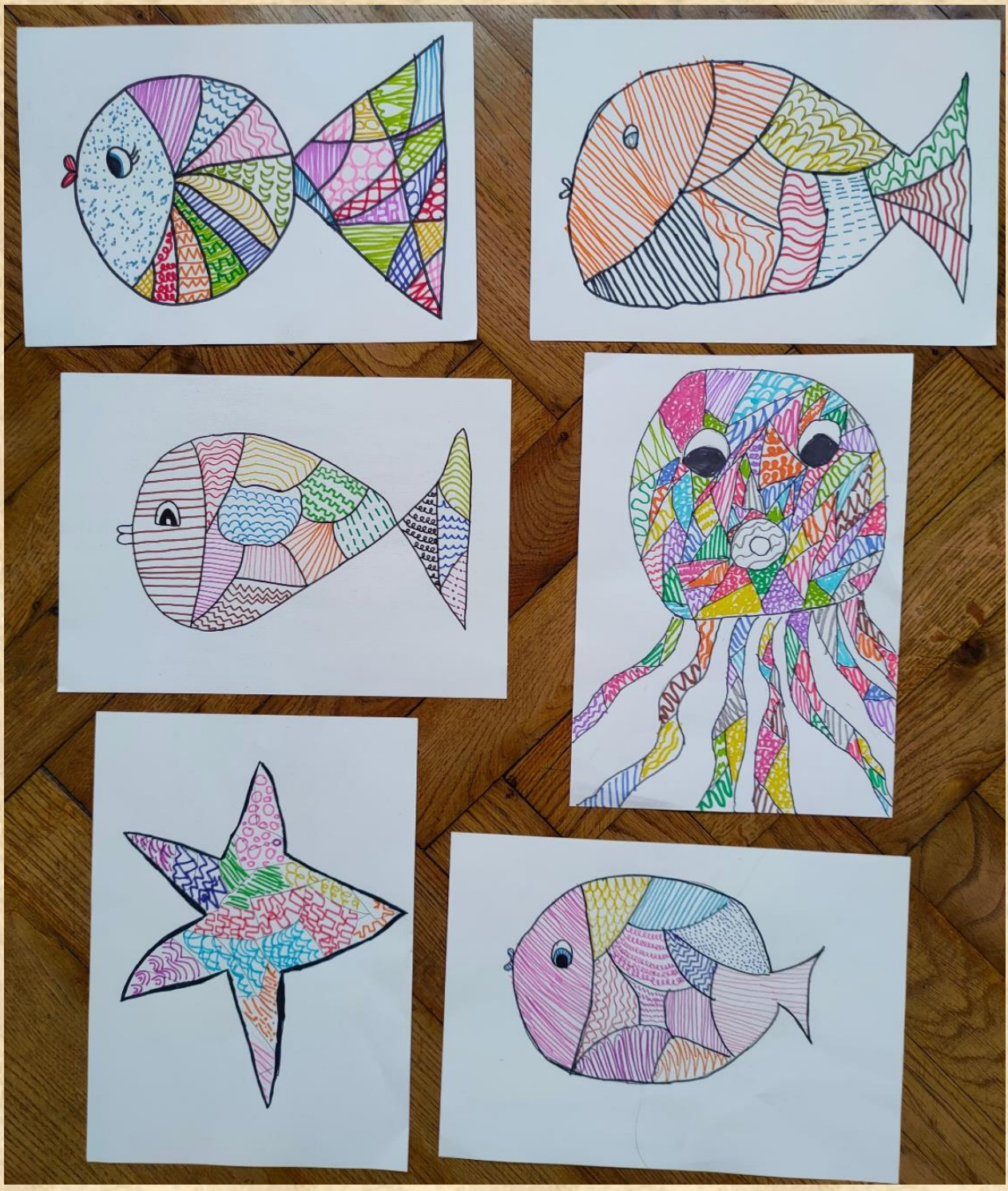

SPREJEM V SKUPNOST UČENCEV OŠ FRANCETA PREŠERNA

V petek, 7. 10. 2022, smo bili prvošolci sprejeti v skupnost učencev OŠ Franceta Prešerna. Devetošolka Maja nam je prebrala prvo šolsko zaobljubo, mi pa smo za njo ponovili. Nato smo prejeli častno listino in čokolado. S tem dnem smo dobili tudi svoje tutorje. Komaj že čakamo, da jih bomo spoznali.

Učenci 1. c z učiteljicama Mileno in Ramono

SPREJEM V SKUPNOST UČENCEV OŠ FRANCETA PREŠERNA

V petek, 7. 10. 2022, smo bili prvošolci sprejeti v skupnost učencev OŠ Franceta Prešerna.

Utrinek iz 1. a

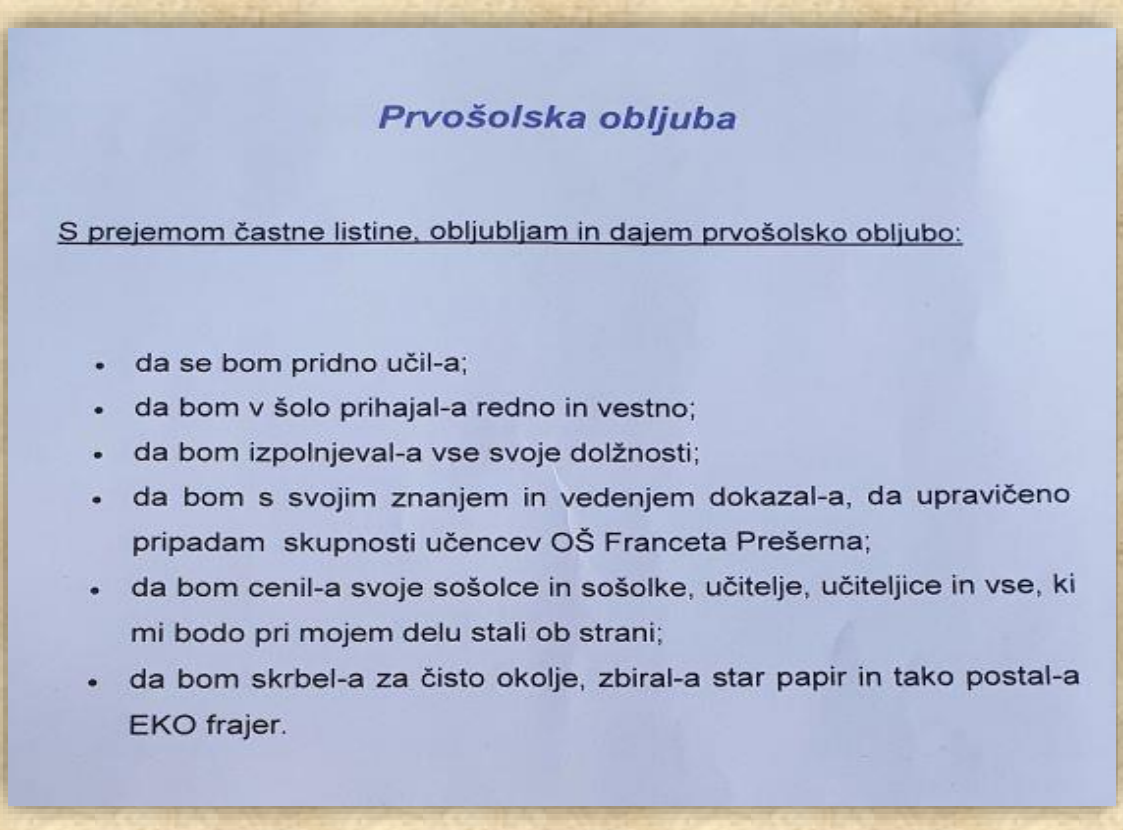

Prvošolska obljuba

S prejemom častne listine, obljubljam in dajem prvošolsko obljubo:

- da se bom pridno učil-a;
- da bom v šolo prihajal-a redno in vestno;
- da bom izpolnjeval-a vse svoje dolžnosti;
- da bom s svojim znanjem in vedenjem dokazal-a, da upravičeno pripadam skupnosti učencev OŠ Franceta Prešerna;
- da bom cenil-a svoje sošolce in sošolke, učitelje, učiteljice in vse, ki mi bodo pri mojem delu stali ob strani;
- da bom skrbel-a za čisto okolje, zbiral-a star papir in tako postal-a EKO frajer.

TUTORJI

Končno smo tudi mi, po devetih letih, postali tutorji. Najprej je vsak izžrebal ime svojega prvošolčka. Seveda nas je zanimalo, kakšni so otroci, kako izgledajo, kako se obnašajo itd. In je prišel tudi ta dan, ko smo se zbrali v šolski telovadnici in spoznali naše prekrasne prvošolčke. Vsi so bili zelo živčni, saj niso vedeli, kaj bo in kako. Prinesli smo jim tudi darilca in se prvič pogovarjali z njimi. Najprej smo skupaj zaplesali račke in je bilo res prijetno opazovati tudi svoje sosošolce, kako plešejo in se zabavajo. Nato smo se igrali še eno igrico, ki je bila vsem zelo všeč. Na žalost smo se morali posloviti in odpraviti nazaj k pouku. Obiskati jih lahko pridemo čez teden po pouku. Vsakič vidim vesele obraze, ko pridejo tutorji v 1. razrede! To so zelo dobre nove izkušnje!

Aleksandra Zhelanova, 9. c

CHICAGO

2. TEHNIŠKI DAN: DIGITALNE PRILOŽNOSTI

V 1. razredih smo imeli 2. tehniški dan. Spoznali smo imena za računalniške komponente, se naučili prižgati in ugasniti računalnik, se urili v nalogah sledenja z miško, enojni in dvojni klik z miško. V učilnici smo spoznali, kakšna je razlika med fotografijama nizke in visoke kakovosti. Tudi sami smo se preizkusili v izdelovanju bitne slike. Dan je bil zelo ustvarjalen in veseli smo, da smo se naučili veliko novega.

Učenci 1. c z učiteljicama Mileno in Ramono

-

INTERVJU
Izpod peresa moje babice

Ana Marija Pušnik, pred kratkim si izdala že svojo peto knjigo - zbirko kratkih zgodb. Pred tem pa še dve zbirki kratkih zgodb, en roman in eno pesniško zbirko. Ker se mi nastajanje knjige zdi zanimiv proces, te želim vprašati, kako so nastale tvoje knjige.

Kdaj si začela pisati?
Pisati sem pričela že v osnovni šoli, nato pa sem nadaljevala v srednji šoli. Moje prve prispevke so najprej objavili v šolskih glasilih, kasneje pa v zbornikih. Svojo poezijo in prozo sem objavila v več knjigah.

Kje dobiš navdih za pisanje?
Navdih za pisanje dobim ob zanimivih dogodkih, ki jih nikoli ne manjka, in pri zanimivih ljudeh, ki jih spoznavam. Včasih pa pride navdih ob različnih spominih na preteklost kar sam od sebe. Tudi ob branju knjige lahko dobiš kak navdih za svojo knjigo.

Kako si se naučila pisati? Si hodila na kakšne delavnice ali tečaje?
Pisati sem se naučila na literarnih delavnicah, ki sem jih obiskovala. Ko sem se upokojila, sem zares redno obiskovala literarne delavnice in šole za »seniorje«. Obiskujem jih še vedno in se še zdaj naučim veliko novega.

Kdo ustvarja naslovnice tvojih knjig?
Naslovnice ustvarjajo razni likovni umetniki, ni pa nujno, da so slikarji. Lepe naslovnice znajo oblikovati tudi amaterji.

Kako poteka oblikovanje knjig in tisk?
Oblikovanje urejajo oblikovalci - strokovnjaki knjižnih založb. Za tisk pa so usposobljeni tiskarji. Ko dobi tiskar material za natis knjige, mora izbrati pisavo in ustrezno velikost črk, prav tako pa morajo določiti, koliko vrstic bo na vsaki strani. Če je knjiga ilustrirana, pa potrebuje tudi ustrezne slike.

Kaj bi svetovala nekomu, ki si želi napisati knjigo, pa ne ve, kako se bi se tega lotil?
Predvsem bi mu svetovala, naj obiskuje literarne delavnice pri več mentorjih in da prebere veliko knjig raznih avtorjev. Veliko učenja in potrpljenja je potrebnega, da nekdo postane avtor lastne knjige. Svetovala bi, da poišče pomoč in nasvet pri nekom, ki je že izdal knjigo, pri mentorju literarne delavnice ali pri strokovnjaku katere od knjižnih založb.

Hvala za pogovor, želim ti še veliko napisanih knjig.
Hvala tudi tebi.

Po pogovoru z Lano Logar, 8. d, oktober 2022.

JABOLKA IN HRUŠKE

Te dni uživamo v pogledih na jesensko naravo. Ne samo barve, ki nam s svojo razkošno paleto barv popestrijo hladna in meglena jutra. Pogled na drevje, ki je bogato obrodilo, nas razveseli in opomni, da vsak trud obrodi sadove.

Učenci 1. b nismo sami obirali plodov na sadnem drevju, smo pa jih pri likovni umetnosti ustvarili v tehniki kolaža. Tokrat sta nam učiteljici namesto papirja pripravili blago. Z veseljem smo se lotili dela in uživali ob nastajanju umetnij. Naj vam jih pokažemo.

Ko smo naše likovne izdelke gledali na steni, se nam je kar sama porodila misel, da bi ob njih zapeli:

Ježek teka, teka

in se kotali,

jabolka in hruške

nabadati hiti …

Učenci 1. b razreda z učiteljicama Jožico in Saško

Teja Roškar, 1. b

Jakob Kotnik, 1. b

Luka Kukovec, 1. b

DAN BREZ ŠOLSKE TORBE

8. D

9. A

PRISPEVKE ZA GLASILO SO ZBRALI UČENCI IN UČITELJI OŠ FRANCETA PREŠERNA MARIBOR

Mentorica/ lektorica/urednica: Jasmina Blažič

Lektorici: Lara Oblak, Melina Krasnići

Oblikovanje: Radeja Lokar Rutar

NOVEMBER, 2022